

KURENDY

Przemyskiego Konsystorza Biskupiego obrz. łac.

Rocznik 1870.

IX.

Nr. 40.

Praes.

Communicamus VV. Clero Diecesano tam saeculari quam regulari Bullam SS. Do-
mini Nostri Pii PP. IX. qua Ss. Oecumenicum Concilium ob ingruentes funestissimas
calamitates suspenditur, omnibus tamen, quae in Apostolicis litteris dd. 11. Aprilis 1869
disposita & indulta fuerant, in suo vigore permanentibus, acsi ipsius Concilii celebratio
procederet: — Pius PP. IX. Ad futuram rei memoriam. — Postquam Dei munere Oe-
cumenici Vaticani Concilii celebrationem inire anno proxime superiore Nobis datum est,
vidimus sapientia virtute ac sollicitudine Patrum qui ex omnibus orbis terrarum partibus
requentissimi convenerant maxime adnitente, ita res gravissimi huius et sanctissimi

55.

Promulgatur
suspensio Ss.
Oec. Concilii
Vaticani.

operis procedere, ut spes certa Nobis affulgeret eos fructus quos vehementer optabamus, in Religionis bonum et Ecclesiae Dei humanaeque Societatis utilitatem ex illo fore feliciter profecturos. Et sane iam quatuor publicis ac solemnibus Sessionibus habitis salutare atque opportuna in causa fidei Constitutiones a nobis eodem sacro approbante Concilio editae ac promulgatae fuerunt, aliaque tum causam fidei tum ecclesiasticae disciplinae spectantia ad examen a Patribus revocata, quae suprema docentis Ecclesiae auctoritate brevi sanciri ac promulgari possent. Confidebamus istiusmodi labores communi Fraternitatis studio ac zelo suos progressus habere, et ad optatum exitum facili prosperoque cursu perducere posse; sed sacrilega repente invasio huius Almae Urbis, Sedis Nostrae, et reliquarum temporalis Nostrae ditionis regionum, qua contra omne fas civilis Nostri et Apostolicae Sedis Principatus inconcussa iura incredibili perfidia et audacia violata sunt, in eam Nos rerum conditionem coniecit, ut sub hostili dominatione et potestate, Deo sic permittente ob imperscrutabilia iudicia sua, penitus constituti simus. In hac luctuosa rerum conditione, cum Nos a libero expeditoque usu supremae auctoritatis Nobis divinitus collatae multis modis impediamur, cumque probe intelligamus minime ipsis Vaticani Concilii Patribus in hac alma Urbe praedicto rerum statu manente, necessariam libertatem securitatem tranquillitatem suppetere et constare posse ad res Ecclesiae Nobiscum rite pertractandas, cunquae praeterea necessitates Fidelium, in tantis iisque notissimis Europae calamitatibus et motibus, tot Pastores a suis Ecclesiis abesse haud patientur; idcirco Nos eo res adductas magno cum animi Nostri moerore perspicentes, ut Vaticanum Concilium tali in tempore cursum suum omnino tenere non possit praevia matura deliberatione, motu proprio eiusdem Vaticani Oecumenici Concilii celebrationem usque ad aliud opportunius et commodius tempus per hanc Sanctam Sedem declarandum, Apostol. auctoritate tenore presentium suspendimus, et suspensionem esse nunciamus, Deum adprecantes auctorem et vindicem Ecclesiae Suae, ut submotis tandem impedimenti omnibus Sponsae Suae fidelissimae ocius restituat libertatem ac pacem. Quoniam vero quo pluribus et gravioribus periculis malisque vexatur Ecclesia, eo magis instandum est obsecrationibus et orationibus nocte ac die apud Deum et Patrem Dom. Nost. J. Christi, Patrem misericordiarum et Deum totius consolationis, volumus ac mandamus, ut ea quae in apostolicis litteris die 11. Aprilis anno proxime superiori datis, quibus indulgentiam plenariam in forma Iubilaei occasione Oecumenici Concilii omnibus Christifidelibus concessimus, a Nobis disposita ac statuta sunt, iuxta modum et rationem iisdem litteris praescriptam in sua vi firmitate et vigore permaneant, perinde ac si ipsius Concilii celebratio procederet. Haec statuimus nunciamus volumus mandamus, contrariis non obstantibus quibuscumque; irritum et inane decernentes si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostrorum suspensionis nunciationis voluntatis mandati ac decreti infringere.

gere vel ci ausu temerario contraire, si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei et Beatorum Petri ac Pauli Apostolorum Eius se noverit incursum. Ut autem eadem praesentes litterae omnibus quorum interest innotescant, volumus illas seu earum exempla ad valvas Ecclesiae Lateranensis et Basilicae Principis Apostolorum nec non S. Mariae Maioris de urbe affigi et publicari, sicque publicatas et affixas omnes et singulos quos illae concernunt perinde arctare, ac si unicuique eorum nominatim et personahter intimatae fuissent.

Datum Romae apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 20. Octobris Anno MDCCCLXX.

Pontificatus Nostri Anno vicesimoquinto.

N. Card. Paracciani Clarelli.

Nr. 41.

Praes.

36.

Obtentis a S. Sede Apostolica medio Rescripti S. Congregationis extraordinarii negotiis praepositae facultatibus dd. 4. Octobr. a. c. ad decennium valituris, celebrandi bis in anno examina de scientia Candidatorum ad beneficia parochialia, annuntiamus VV. Clero dioecetano terminum pro iisdem examiniibus instituendis in sequentes dies constitutum esse: 11. et 12. Januarii 1871. 21. et 22. Junii, 18. et 19. Octobris.

Indictio concursus ad beneficia par.

Premislae die 8. Novembris 1870.

L. 1945.

Zalecamy niniejszem WW. Duchwienstwu książkę do nabożeństwa pod tytułem „Zdrój pociechy“, którą ks. Władysław Weissenbach, pleban w Krzemienicy i promotor Arcybactwa „Paska rzemieennego“ ku czci Najśw. Maryi Panny Pocieszenia ułożył.

37.

Zaleca się książka pod tytułem

Pragnący ją nabydź w drodze prenumeraty, przeszła 1. zlr. a. w. do wydawcy Jana Pelara, właściciela księgarni i drukarni w Rzeszowie.

Zdrój pociechy.

Przemysł dnia 8. Listopada 1870.

L. 2087.

Ks. Melchior Bejmanowski, przełożony klasztoru OO. Paulinów na Skałce w Krakowie, przedłożył Konsystorzowi prośbę o ogłoszenie WW. Duchowienstwu, że nabył po niższej cenie 550 egzemplarzy dzieła ks. Jana Długosza, wiekopomnego historyka naszego, „Żywot św. Stanisława Biskupa Krakowskiego“ które ks. Ludwik Karczewski z oryginału łacińskiego na polski język przełożył.

38.

Zaleca się dzieło „Żywot św. Stanisława Bpa.

Chcący nabydź to dzieło 472 stronic obejmujące, i nie tylko treścią się zalecające, ale i pięknym wydaniem, niechaj się zgłoszą do wyż wspomnianego ks. Melchiora albo do kancelaryi konsystorskiej, a otrzymają je za złożeniem 1 zlr. a. w., albo za odprawienie 2 Mszy św. na które właściciel wzmiankowany intencją wyznaczy. Z uwa-

gi, że czysty dochód ze sprzedaży tego dzieła ma być obrócony na restaurację wewnętrzną kościoła św. Stanisława, polecamy tem więcej WW. Duchow., aby w taki sposób przyczyniło się do odnowienia świątyni, śmiercią męczeńską Patrona naszego wstawionej.

Przemyśl dnia 7. Listopada 1870.

L. 2110.

39. PP. Gubrynuwicz i Schmit, właściciele księgarni we Lwowie przy placu Ducha św. Zaleca się 1. 43 ogłaszają przedpłatę na trzecie wydanie Wykładu Pisma św. IX. Walerego Serwatowskiego po niższej cenie. Przedpłata na 4 tomy spore in IVto. wynosi 5 złr. — nie wykładu Pisma św. ks. Serwatowskiego. Tom I. już wyszedł w z. m., tom II. w Listopadzie, III. i IV. w Grudniu b. r. Przesyłając WW. Duchowienstwu za pośrednictwem Urzędów dekanalnych odezwę dotyczącą tego wydania, mamy nadzieję, że dla ułatwienia sobie czytania Pisma św, skorzysta z tej okazji łatwego nabycia dzieła, które zrozumienie Skarbów mądrości Wcielonego Słowa w Piśmie św. zawartych przystępniejszem czyni.

Chcący nabydź rzeczzone dzieło, zgłoszą się do wyżwzmiankowanej księgarni.

Przemyśl dnia 9. Listopada 1870.

40. Kurenda IV. b. r. L. 1123 rozესiano po WW. Urzędach dekanalnych I. zeszyt pisma Warowni Krzyża. Ponieważ zatrzymujący ten zeszyt, okazują tem samem, że do prenumeraty reszty pięciu zeszytów przystąpili; przeto wzywa się XX. Dziekanów, którzy zwrócili I. zeszytu, aby należytość 1 Guldena natychmiast przesłali do Wydawnictwa „Warowni Krzyża“ w Krakowie za przekazem pocztowym, z kąd otrzymają wysłane już dalsze 2 zeszyty.

Przemyśl 25. Listopada 1870.

41. Kurenda 2. b. r. L. 496, polecił Konsystorz pismo lndowe „Chata“ wychodzące we Lwowie, którego redakcyę objął od jakiegoś czasu ks. Otton Holyński, wikaryusz przy katedrze tamtejszej. Dziś przy rozesłaniu nowych kart prenumeracyjnych, z tem większą otuchą podnosimy głos za tem pismem, które mimo trudnych niewypowiedzianych warunków, doborem artykułów i przystępnością ceny zyskało abonentów pomiędzy Duchowienstwem i ludem wiejskim. Wzywamy przeto WW. Duchowienstwo, aby udziałem swoim w prenumeracie i wspieraniem artykułami, ustaliło dalszy byt tego pisma tem cenniejszego, ile że ma na celu prawdziwą oświatę lndu, na tyle zgubnych wpływów narzonego. Bezpośredni opiekunowie ludu wiernego mamy święty obowiązek starać się pilnie, aby kwestye ściśle nie należące do kazalnicy i katechizacyi, na gruncie wiary rozbiegał i osadzał, nie oddzielając od prawa Bożego ustaw świeckich, jeśli te na istotną korzyść kraju wyjść mają.

Przemyśl dnia 25 Listopada 1870.